

der var nogen, der kom og bankede på den dør, der altid står åben, og så smækker vi den bare i, så er det ikke pænt, det er det ikke. Det må jeg give hr. Villy Søvndal ret i. Men problemet er, at billedet er forkert.

Kl. 17.35

Det er nok rigtigt, at der er lidt kamp om den dør, og jeg vil heller ikke fuldstændig afvise, at der er blevet smækket med den. Det kan være, at det er det, hr. Villy Søvndal har hørt. Nu er hr. Villy Søvndal jo gået i en stor bue uden om den dør, og han har derfor ikke været i nærheden og selv set med egne øjne, hvad der er foregået omkring døren, for det er rigtigt, at der er blevet smækket lidt.

Men jeg er nødt til at sige, at det ikke er, fordi regeringen fralægger sig ansvar, det vil jeg gerne sige, det er det ikke. Men der har været trængsel omkring døren, men på den måde, at der er flere forskellige socialdemokrater, der har stået og skubbet på den og rykket i den og rusket i den, og fordi de socialdemokrater, der har været omkring døren, slet ikke har været enige om, hvad de skulle.

Der var nogle af dem, der gerne ville ind, og så var der nogle, der absolut ikke ville ind, og så stod de og rev i den dør. Det er klart, at det godt kan være farligt, for hvis den pludselig smutter og smækker, så kommer man i klemme, og det har hr. Villy Søvndal fuldstændig ret i. Hvis det nu var regeringen, der havde gjort det, så var det ikke pænt, men det var et produkt af, at de her socialdemokrater ikke kunne finde ud af, om de ville ud eller ind, og så smækkede døren.

Det er jeg ked af, også fordi vi jo nogle gange desværre har fået foden i klemme, for når man nu gerne vil holde døren åben for de socialdemokrater, der godt vil ind, så må man jo hjælpe dem, for der var altså nogle, der ville smække døren i, og så var vi nødt til at sætte foden i for at holde døren på klem. Vi føler sådan set, at det også er gået lidt ud over os. Derfor takker jeg for den opmærksomhed, som hr. Villy Søvndal har udvist over for, hvad der er foregået foran regeringens dør.

Men jeg vil gerne sige, at vi glæder os umådelig meget over, at den nye socialdemokratiske ledelse har sat sig for at arbejde regeringen ud af kontorerne. Om det vil lykkes til sin tid, kan vi ikke vide, det er der jo andre der afgør, men undervejs kunne der måske blive skabt nogle resultater, og det ville slet ikke være så galt.

Derfor havde jeg sådan glædet mig til i dag, for det ville være en glæde at møde den nye so-

cialdemokratiske ledelse og se den folde sig ud her i salen, for jeg har jo hørt, at den i modsætning til den tidligere socialdemokratiske ledelse ville være glad og optimistisk og have smil på læben osv.

Nu kræver det heller ikke så forfærdelig meget at være mere glad end det, vi har hørt i de senere år. Vi husker alt det, der blev udgydt over os fra den tidligere socialdemokratiske ordfører sidste år om regeringens forsømte forår, om regeringens nedskæringer, om at regeringen modsatte sig velfærdsforbedringer for danskerne, forbedringer for børnefamilierne, de ældre og patienterne på sygehusene. Der var ingen grænser for elendigheden. Vi hørte om, hvordan der bliver skåret ned over alt. For slet ikke at tale om de arbejdsløse og de syge og de handicappede. Det var i det hele taget en trist og sur tale, som malede et billede af det danske samfund i dyb krise.

Det er jo kun 1 år siden, vi var i sådan en krise i landet. Hr. Frank Jensen nikker, og vi husker det jo alle tydeligt.

Så indleder den socialdemokratiske ordfører i dag sit indlæg med at sige: Vi danskere er et af verdens lykkeligste folk.

Det var jo som talt ud af min mund. Og ordføreren fortsatte: Vi lever i et af verdens mest lige, frie og trygge lande.

Jeg er enig. Derfor startede det også så godt, og jeg gjorde mig klar til at notere, men så skete der ligesom ikke mere. Jeg havde besluttet mig for at notere alle konkrete forslag eller udspil fra den socialdemokratiske ordfører, men jeg må sige, at min blok forblev tom. Der var en masse pæne ord, som f.eks.: Vi Socialdemokrater står ikke og surmuler på sidelinjen, men vi vil se handling.

Jo, det lyder godt, tænkte jeg, og så funderede jeg over partiets optræden i forbindelse med kommunalreformen.

Ordføreren sagde også: Vi vil derfor gerne opfordre statsministeren og hans ministre til, at de ruller vinduerne ned i ministerbilerne, kigger ud og viser den forhandlingsvilje, der skal til for at løse de problemer, vi står over for.

Kl. 17.40

Jo, det lyder smart, tænkte jeg, og så funderede jeg over, hvor Socialdemokraterne var, da denne regering sammen med Dansk Folkeparti strammede udlændingeloven og indførte skattestopet, begge dele til gavn og glæde for den almindelige dansker og begge dele imod et Social-